

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 4. Cur? & quo modo honorandi sint benefactores?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

sepulti, vnà sunt coronati. Translationi eorum S. Ambrosius, cùm Bononiæ interesset, martyris clauos, sanguinem triumphalem, & crucis lignum se collegisse refert, ac sub sacris altaribus condidisse.

Baron. in
Martyrol.
Rom. 4.
Neuemb.

§. IV.

Cur? & quo modo honorandi sint benefactores?

6. Benefactoribus iure naturæ dandus est honos: alioquin enim ingrati animi vitium incurrimus. Nam *sic ea qua vtenda accepimus, maiore mensura reddimus: quid beneficio prouocati facere debemus? an non imitari agros fertiles, qui multò plus adferunt, quàm acceperunt?* ait Tullius. Et Poëta. *Quod bene fit bonis, haud perit.* Et potest quidem varijs modis gratia pro gratia rependi, potest par pari reddi; potest reddi pro plumbo aurum; potest quis ab auro reddendo excusari: sed ab honore reponendo nemo excusatur: omnes possunt honorare suum benefactorem; dum eius liberalitatem ac beneficia prædicant; dum ei gratias habent; dum, quod benefactum est, non obliuiscuntur; dum quocumq; modo eum colunt; quo pacto non solùm Manue voluit honorare Angelum sibi apparentem, sed etiam Tobias

Cic. lib.
1. de offic.

Plaut. in
Rud.

Iudic. 13
17.

Rapha-

Raphaëlem, de quo ad filium dixit pater:

Tob. 12. 1. *Quid possumus dare viro isti sancto, qui venit tecum? Et respondens Tobias dixit patri suo: Pater, quam mercedem dabimus ei? aut quid dignum poterit esse beneficijs eius?* Et recen-

Gen. 14.
17.

suit beneficia accuratè. Abraham victoria & spolijs lætus, quo honore acceptus est à Rege Sodomorum? qua gratulatione &

Ruth. 2.
10.

pompa? Ruth quantâ reuerentiâ *cadens in faciem suam, & adorans super terram, dixit ad eum: Vide mihi hoc, ut inuenirem gratiam ante oculos tuos?* &c. Innumera sunt exem-

pla sacra & profana eorum, qui benefactores suos honorauerunt. Ægyptij non Dijs tantùm, aut hominibus, sed ipsis quoque brutis animalibus grati esse voluerunt. Romulus & Remus, cùm expositi ad Tiberim essent, & à lupa nutriti, eius beneficij memores Lupæ simulachrū Romæ posuerunt.

Marc. 10.
42.

Quid miremur, Deum dixisse, eum, qui haustum aquæ frigidæ, nomine suo, porrigeret, mercedem non perditurum? Agrippa cùm Romæ esset, atque eum ob falsas suspensiones Tiberius catenis ante palacium ad arborem vinciri iussisset, vt inde in carcerem duceretur; eo in loco, propter solis ardorem, animique molestiam, magna siti torquebatur;

benefactorib. rerum peritis, amicis debitis. 145

quebatur; vt Baptista Fulgosus narrat. Ibi ergo prætereuntem Taumastem vidit Caij seruum, aquæ prægelidæ vas ferentem; orauit, vt bibere se sineret. Quod ille amanter cùm fecisset, dixit Agrippa, se pro hac re gratiam aliquando ei relaturum. Haud multò post igitur Tiberio Caius in principatu successit, à quo Agrippa, qui in eius contemptum captus fuerat, liberatus, atq; in Iudæa rex constitutus fuit, qui tunc à Caio impetrauit, vt eius precibus Taumastes liberaretur. Itaque postea in suorum numerum acceptum, regni procuratorem fecit: moriensque testamento cauit, vt vxor atque liberi, eodem apud se loco Taumastem retinerent. Si ergo & Agrippa, & Deus ipse pro frigida aqua honorant dantem, an non pro maioribus beneficijs, maior quoque honos erit rependendus? Creditori præter sortem numeramus extra ordinem; beneficiorum vsum cur esse gratuitum iudicemus? Quia,

Aristot.
lib. 4.
Ethic.

vt Aristoteles ait, *laus & gratiarum actio debetur danti*; sicut enim mensarij non grauatim reddunt deposita pignora, vt quæ in hoc ipsum acceperint, vt restituant; sic nos, quod ab alijs accepimus. Enim verò, vti faba & lupinum non exhaurit, sed stercoreat

K agrum,

agrum, ita gratus, & refert, quod acceptum
& meliorem reddit fortunam eius, à quo
beneficio adiuuatur: cum autem gratia tan-
ta referri non potest, quanta debetur, hu-
benda tamen tanta est, quantam maxima
animus capere potest. Verum de hoc ac-
gumento, ij qui de beneficijs, & gratia-
dine scripsere, prolixè disputarunt. Nobis
ea cura esse debet, vt benefacta non solum
non occultemus, aut malè locata diei per-
tiamur; verum etiam, vt delicta ipsa alio-
rum in nos pensemus benefactis.

Vide Se-
necam de
benefi-
cijs,

§. V.

*Rerum, in quacumque re, periti, quantum
sint honorati?*

7. Rerum peritis honorem deberi, in-
notum est, quia honor ipse nihil est aliud
quàm testimonium excellentiæ; peritia au-
tem rerum utiq; est quædam excellentia.
Hinc in scholis Baccalaurei, Magistri, Do-
ctores creantur; neq; ipsi opifices antè ma-
gistrum vocantur, quàm peritiæ suæ specimina
ediderunt. Tantò autem isti magis honore
digni sunt, quia sunt saltem in certo genere
sapientes. Dicitur enim belli dux sapiens
miles, dicitur sapiens pictor, sapiens archi-
tectus. Cur autem dicitur: *Honora medi-*

(147)